

2018. április 29. Húsvét 5. vasárnapja – Jn 15,1-8 „Maradjatok bennem!”

János evangélista közvetlenül az utolsó vacsora előtti időre teszi ezt a részt. A tanítványok megjárták a diadalmos bevonulás és az azt követő népi csalódás érzelmi hullámvasútját, most éppen konspiratív körülmények között készültek Pészah megünneplésére. Mindannyian érezhették a feszültséget, a várható robbanást. Jézus nyugtatni és felkészíteni szeretne volna tanítványait: „*Ne nyugtalanodjatok... higgyetek Istenben, és... énbennem*”, „*a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya*”, „*elmegek, és visszajövök hozzátok.*” Úgy tűnik, eléggé felemásra sikeredett ez a megnyugtatás.

A másfél éves intenzív tanfolyam után még mindig nem értették a tanítványok Jézust. A biztonság kedvéért (!) karddal mentek vacsorázni, és nem fogták fel, mit is akar tőlük Jézus: „*Nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat?*”, „*utasd meg nekünk az Atyát!*” Mit mondhatott erre Jézus? Azt a minimumot, amit ennyi idő után mégis elvárhatott „*Maradjatok hát bennem, s akkor én is bennetek maradok*” „*...Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz.*”

És ezután – mintegy összegzésként – összefoglalja, újra elmondja nekik a leckét: „*Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.*” „*Szeressétek egymást, gyümölcsöt teremjétek, és gyümölcsötök megmaradjon.*” Azt is megígéri nekik, hogy olyanokká válhatnak, mint ő: „*Amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.*” Megpróbálta felkészíteni tanítványait a közeli jövőre: „*Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.*”

Hogy mennyit fogtak fel ebből, azt jól mutatja az ezt követő néhány óra története. A zavarodottságot jelzi még a feltámadástól Pünkösdig tartó átmeneti állapot. De mondhatjuk-e ma, az Egyház kétezer éves kacskaringós történelme után, hogy mára már minden világos, mindent értünk? Nincs-e szükség újra meg újra átgondolni, meghallgatni a lelkünkben élő hangot, összevetni a Jézustól tanultakkal, és netán a másokon keresztül kapott tanításokkal?

Bajnok László, Budapest